

UZASADNIENIE

P. M. został oskarżony o to, że: będąc odpowiedzialny za sprawy gospodarcze i finansowe w firmie (...) „, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od dnia 21.03.2012 r. do dn. 28.06.2013 r. wprowadził w błąd organ uprawniony do kontroli celnej tj. Naczelnika Urzędu Celnego w K. poprzez podanie w zgłoszeniach celnych:

- 1) (...) z dn. 21.03.2012 r.
- 2) (...) z dn. 30.03.2012 r.
- 3) (...) z dn. 27.04.2012 r.
- 4) (...) z dn. 05.06.2012 r.
- 5) (...) z dn. 27.06.2012 r.
- 6) (...) z dn. 11.07.2012 r.
- 7) (...) z dn. 07.08.2012 r.
- 8) (...) z dn. 05.09.2012 r.
- 9) (...) z dn. 27.09.2012 r.
- 10) (...) z dn. 23.10.2012 r.
- 11) (...) z dn. 14.11.2012 r.
- 12) (...) z dn. 13.12.2012 r.
- 13) (...) z dn. 18.12.2012 r.
- 14) (...) z dn. 29.01.2013 r.
- 15) (...) z dn. 01.02.2013 r.
- 16) (...) z dn. 05.03.2013 r.
- 17) (...) z dn. 14.03.2013 r.
- 18) (...) z dn. 29.03.2013 r.
- 19) (...) z dn. 28.05.2013 r.
- 20) (...) z dn. 28.05.2013 r.
- 21) (...) z dn. 28.05.2013 r.
- 22) (...) z dn. 28.06.2013 r.

Składanych w Oddziale Celnym w K. dla importowanego towaru w postaci płynu uzupełniającego do e – papierosów kodu taryfy celnej (...) celem uzyskania stawki celnej w wysokości 5,5 % podczas gdy przedmiotowy towar winien być

składowany do kodu (...) ze stawką celną w wysokości 6,5 %, przez co Skarb Państwa został uszczuplony w łącznej wysokości 25.267 PLN

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 87 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. M. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą pod firmą (...). M. mającą siedzibę w L., w ramach której m.in. importuje liquidy, płyny do e-papierosów oraz elektroniczne papierosy z terytorium C.. Z upoważnienia L. M. (1) jej firmę (...) w realizacji kontraktów handlowych reprezentuje P. M..

W dniu 18 listopada 2010 roku Urząd Celny III (...) w W. wydał instrukcje dla kierowników Oddziałów Celnych znak (...) - (...)655-748/10/PP z której wynika, iż przedsiębiorcy stosują błędne stawki taryfowe do aromatów do e – papierosów, a towar ten należy klasyfikować według stawki 6,5%.

W okresie od 1 lutego 2011 r. do 8 sierpnia 2013 r. firma (...). M. sprowadzała na polski obszar celny towary, które zostały zakwalifikowane jako płyn uzupełniający do e-papierosów, jak również aromatyczne esencje do nasączenia e-papierosów. Przy zamówieniu towaru, od producenta towaru – firm (...)/D., a także S. H. B. uzyskano certyfikaty i inne dokumenty, z których wynikało przeznaczenie zakupionych towarów oraz ich skład chemiczny.

W 2011 roku zgłoszeń celnych w imieniu firmy (...) dokonywała agencja (...) z siedzibą w W. – zgłoszenie (...) z dnia 8 kwietnia 2011 roku dokonane przez agenta celnego M. S.. Agencja ta zgłaszając ww. towar w postaci płynu do elektronicznych papierosów przyjmowała kod towaru (...) i obejmowała towar stawką 6,5%. Określenie kodu towaru i przyjęcie stawki celnej było dokonywane samodzielnie, bez żadnej konsultacji przez ww. agencje z P. M. na podstawie upoważnienia wcześniej dokonanego przez osoby działające w imieniu firmy (...). Z uwagi na to, iż agencja nie wiedziała w jaki sposób zakwalifikować ww. towar kontaktowała się z Urzędem Celny w W. w tej sprawie, który zalecił stosowanie tej stawki. Agencja (...) nie informowała P. M. jakiej stawki użyła do rozliczenia płynu do elektronicznych papierosów. Kontakt pomiędzy stronami ograniczał się wymiany dokumentów i rachunków.

W listopadzie 2011 roku agencja celna w której zatrudniony był K. M. przyjęła zlecenie od firmy (...) na zgłoszenie celne kolejnej partii płynu do e - papierosów sprowadzonych przez firmę (...). K. M. - agent celny dokonywał celnych zgłoszeń samodzielnie i bez konsultacji z P. M. ustalał wysokość stawek celnych. Nie informował także P. M. o wysokości stawek jakie przyjął do rozliczenia. Ich kontakt ograniczał się jedynie do wymiany dokumentów. K. M. potwierdził, iż 2011 roku były problemy interpretacyjne wśród agentów celnych według jakiej stawki należy rozliczać płyn do papierosów.

Od marca 2012 roku w imieniu firmy (...), zgłoszeń celnych, w procedurze dopuszczenia do obrotu płynu do papierosów dokonywała agencja (...) na zlecenie P. M..

Agencja (...) dokonała zgłoszeń numer (...) z 21 marca 2012 r., (...) z 30 marca 2012 r., (...) z 27 kwietnia 2012 r., (...) z 5 czerwca 2012 r., (...) z 27 czerwca 2012 r., (...) z 11 lipca 2012 r., (...) z 7 sierpnia 2012 r., (...) z 5 września 2012 r., (...) z 27 września 2012 r., (...) z 23 października 2012 r., (...) z 14 listopada 2012 r., (...) z 13 grudnia 2012 r., (...) z 18 grudnia 2012 r., (...) z 29 stycznia 2013 r., (...) z 1 lutego 2013 r., (...) z 5 marca 2013 r., (...) z 14 marca 2013 r., (...) z 29 marca 2013 r., (...) z 26 kwietnia 2013 r., (...) z 28 maja 2013 r., (...) z 28 maja 2013 r. i (...) z 28 czerwca 2013 r.. Deklarację wartości celnej wypełniał i podpisywał agent R. O., która wpisywała do niej kod towaru zgłaszanego do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu stanowiący podstawę wyliczenia należnego cła a czyniła to na podstawie uzyskanej od P. M. informacji o produktach oraz dokumentów, w tym tłumaczenia faktur zakupu towarów, faktur za transport, raportów (...) oraz kart charakterystyki.

R. O. zadeklarowała do Urzędu Celnego w K. sprowadzone przez M. L. M. płyny uzupełniające do e-papierosów kwalifikując je do kodu (...) ze stawką celną 5,5% oraz stawką podatkową 23%.

W trakcie weryfikacji zgłoszenia celnego nr (...) z dnia 28 czerwca 2013 roku przeprowadzono rewizję celną towaru. W trakcie postępowania kontrolnego ustalono, że deklarowany przez firmę (...) towar winien być klasyfikowany do kodu (...) ze stawką celną 6,5%.

Podczas kontroli we wrześniu 2013 roku prowadzonej przez Urząd Celny w K. osoby kontrolujące okazały pracownikowi agencji (...) M. K. pismo Urzędu Celnego III (...) w W. adresowane do kierowników oddziałów celnych w W. drogą elektroniczną znak (...) - (...)655-748/10/PP z dnia 18.11.2010 roku z którego wynika, iż importerzy aromatów do e- papierosów klasyfikowali je do różnych stawek celnych, a zdaniem Ministerstwa Finansów towar taki należałoby klasyfikować do kodu (...) (6,5%). M. K. umieściła swoją własnoręczną notatkę na tym piśmie, iż się z nim zapoznała. Wówczas pierwszy raz widziała przedmiotowe pismo.

P. M. nigdy samodzielnie nie złożył żadnego zgłoszenia do odprawy celnej aromatów do e- papierosów.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano na podstawie następujących dowodów: wyjaśnienia oskarżonego (k. 375-375v, k. 487v - 488), zeznania – R. O. (k. 192-193 od słów „świadek zeznał” do słów „telefonicznie” zbioru C, k. 209-210 od słów „będę zeznawała” do słów „(...)” zbioru C, 376-376v, 507-508, 562-563), M. S. (k. 489v – 490, k. 376v, k. 298 v zbioru C, 489v-490), K. M. (k. 490v, k. 376v-377, k. 310 zbioru C), M. K. (k. 489, k. 396-398, 186 – 187 zbioru C, 548-549), protokół kontroli (k. 3-19), sprawozdanie (k. 20-23), decyzje (k. 24-166), akt notarialny (k. 169), informacje WIT (k. 170), zgłoszenia celne (k. 171-184), wydruki (k. 197-199), zeznania PIT 34L za lata 2012-2015 L. M. (1), zgłoszenie celne nr (...) z dnia 8 kwietnia 2011 roku (k. 301), pismo z dnia 10.11.2010. znak (...) - (...)655-748/10/PP (k. 532), pismo Dyrektora I. Administracji Skarbowej w W. (k. 543)

Oskarżony **P. M.** ma 48 lat, jest kawalerem, ma dwoje dzieci pozostających na jego utrzymaniu. Pracuje w firmie (...) i z tego tytułu osiąga dochód miesięczny w wysokości 2500 złotych. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Dotychczas nie był karany sędownie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.487v, karta karna k. 410)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że faktycznie to on był odpowiedzialny za prowadzenie spraw firmy (...). Podkreślił, że prowadzenie odpraw celnych powierzył agencji celnej, jako profesjonalnej firmie i to jej pracownicy określali taryfę celną, a kod towaru ustalili, mając na uwadze, że substancję przeważającą stanowił w nim glikol propylowy. P. M. dodał, że Urząd Celny niejednokrotnie zatrzymywał towar jego firmy do kontroli oraz pobierał próbki do laboratorium i nigdy nie było nieprawidłowości w związku ze stosowaną taryfą celną. Przy każdej transakcji firma współpracowała z konsultantem celnym przekazując faktury, tłumaczenia, tabele z zawartością alkoholu od momentu gdy weszła akcyza oraz protokół odprawy. Oskarżony wskazał, że nigdy samodzielnie ani w porozumieniu z żadnymi agentami celnymi nie zajmował się ustaleniem kodu sprowadzonych przez niego towarów a za każdym razem czynili to agenci profesjonalnych agencji, którym zlecał odprawy (k. 375-375v).

Przed Sądem oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż towar o jakim jest mowa w zarzucie a/o importował od 2011r.. On w firmie zajmował się wszystkim. On nawiązywał kontakt z agencjami celnymi w W. a potem w K.. Jako osoba fizyczna nie miał możliwości zrobienia odprawy celnej. Dlatego tym zajmowały się agencje celne. Oni mieli przygotować dokumentacje. On nie miał żadnego wpływu na to z jakim kodem zostaną zakwalifikowane te towary. O tym że kod jest nieprawidłowy dowiedział się dopiero w 2015r., kiedy Urząd Celny przyszedł do nich na kontrolę. Wtedy ta szkoda 25 tys. zł. została naprawiona wraz z odsetkami. W tym czasie kiedy pracował firma osiągała dochód nawet 100 tys. zł. miesięcznie. Nie jest logiczne dla niego dlaczego miałby oszukać Urząd Celny na 25 tys zł. przy takim obrocie. Wskazał, iż miał podobną sytuację z Urzędem Celnym w G., który od razu zanegował wysokość taryfy i ustalił właściwą. Urząd Celny w K. tego nie zrobił. Towar był wielokrotnie zatrzymywany i przebadany i nigdy Urząd Celny nie składał żadnych zastrzeżeń. To było w 2012r. On o tym, że te kody były nieprawidłowe dowiedział się dopiero jak rozpoczął się proces w sprawie. Wskazał, iż dostawał e-mailem informacje o wysokości podatku, który

musi zapłacić, a resztę dokumentów z Agencji (...) szło bezpośrednio do księgowej. On ich w ogóle nie widział. Nigdy nie sugerował żadnemu pracownikowi agencji celnej jaki kod powinien nadać towarom.

Oskarżony wyjaśnił także, iż był pełnomocnikiem firmy od samego początku. W ramach jego obowiązków należało przygotowanie wszelkiej dokumentacji do agencji celnej. Ten płyn do e-papierosów był sprowadzony przez jego firmę od 2011 r. Agencja też wtedy zajmowała się rozliczaniem spraw celnych. Z reguły wszelkie dokumenty były przesyłane drogą e – mail. Oskarżony przyznał, iż nie czytał tej dokumentacji przed przekazaniem jej do księgowości.

Oskarżony wyjaśnił, iż w 2011 r. zwrócił się do firmy (...) w W., która zajmowała się kompleksową obsługą odpraw celnych. Z uwagi na to, iż ta agencja była w upadłości jej sprawy przejęła inna agencja, która przesłała mu jedynie dokument do podpisania o przejściu jego spraw. Oskarżony wyjaśnił, iż to były początki takiej działalności nawet Urząd Celny nie bardzo wiedział jak zakwalifikować towar. Współpraca z agencją celną polegała na tym że oni mu przesyłali na e-mailem informację o wysokości podatku, a on po opłaceniu kwoty tam wskazanej informował ich o tym i oni mu przesyłali towar kurierem. Tych spraw w W. było kilka. W tym 2011r. on również nie miał informacji na temat przyjętej stawki taryfowej. Ta współpraca odbywała się na podobnych zasadach jak później z agencją celną w K.. Zdaniem oskarżonego skoro wynajął agencje celną i płacił im za usługi to oni jako podmiot profesjonalny mieli wiedzę na temat tego, a przynajmniej powinni mieć, jaką stawkę taryfową należy przyjąć. Nigdy nie zgłaszali mu zastrzeżeń, a Urząd Celny też nie zgłaszał zastrzeżeń. Oskarżony zaznaczył, iż zdziwiony był tym, iż Urząd Celny w K. od 2012r. do 2014r. nie wniósł żadnych zastrzeżeń co do prawidłowości zastosowanego kodu. Zaznaczył, iż z reguły w informacjach, które otrzymywał z agencji celnych była wysokość podatku jaki ma zapłacić, nr konta, i koszty dla agencji. Nie było tam podawanych nr kodów towarów. Wskazał, iż płacił bezpośrednio do Urzędu Celnego, albo do agencji która regulowała należności z Urzędem Celnym. Cło było wyliczone. Oskarżony dodał, iż nie pamiętam czy w 2011r. ktoś informował go telefonicznie o wysokości stawki taryfowej na pewno takie informacje nie przychodziły na e- maila. (k. 487 – 488).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Rejonowego żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie podważył powyższych wyjaśnień P. M.. Oskarżony nie kwestionował ustaleń faktycznych w zakresie przebiegu wydarzeń związanych ze sprowadzeniem towarów oraz zgłoszeniami celnymi i zastosowanym w zgłoszeniach kodem nomenklaturowym. Podkreślił, że zgłoszeń celnych dokonywały z upoważnienia firmy (...) profesjonalne podmioty, a w zakresie deklaracji objętych aktem oskarżenia Agencja (...), która sama ustalała kod taryfowy w oparciu o przedłożone dokumenty. Dokumenty te z kolei firma (...) uzyskiwała od producentów i dystrybutorów sprowadzanego towaru. W dokumentach tych nie wskazywał jakie stawki podatkowe mają być przedstawione do Urzędu Celnego. Stawki podatkowe były ustalone przez wyspecjalizowane podmioty, a on nie ingerował w to jakie stawki mają być przyjmowane. Tę okoliczność potwierdzili wcześniej agenci celni z innych agencji celnych tj. A. S. oraz K. M.. Świadkowie ci zaprzeczyli, aby rozmawiali, iż z oskarżonym o stawkach podatkowych do aromatów do papierosów. Nie ulega wątpliwości, iż lata 2010 – 2012 roku to lata w których interes związany z e – papierosami dopiero się rozwijał. Agencje (...) nie wiedziały jak klasyfikować tego typu produkty. Również Urzędy Celne miały z tym problemy. Świadczy o tym pismo z dnia 18.11.2010 roku z Urzędu Celnego III (...) w W., które jednoznacznie wskazuje na to, iż do aromatów do e – papierosów importerzy stosowali różne stawki taryfowe, a towar taki należy klasyfikować do kodu (...) (stawka 6,5%). Pismo to adresowane było do kierowników Odpraw Celnych w W.. Nie było to pismo przekazywane drogą służbową do wszystkich oddziałów Urzędów celnych na terenie całej Polski. Urząd Celny w K. również nie dysponował takim pismem. Zgłoszenia celne były dokonywane od marca 2012 roku, a dopiero w czerwcu 2013 roku Urząd Celny zorientował się, iż jest problem w zakresie zgłoszeń celnych dokonywanych przez agencje (...) działającą na zlecenie P. M.. Z zeznań świadków R. O., czy M. K. nie wynikało by było im wiadomo, iż oskarżony posiadał informacje, które można ocenić jako miarodajne dla przesądzenia w sposób pewny kwestii, czy oskarżony wiedział jaką stawkę należy stosować do aromatów do papierosów. Z zeznań tych świadków - agentów celnych wynika, iż kontakty dotyczyły dostarczania dokumentów, a nie ustalania stawek celnych. Tak też to rozumiał oskarżyciel. Przecież nie oskarżył agentów celnych o składanie nieprawdziwych deklaracji celnych. Przecież pod deklaracjami podpisywali się agenci, a nie oskarżony. Skoro profesjonalści mieli problemy z rozliczaniem stawek celnych to niezrozumiałe są wymagania

stawiane wobec oskarżonego, aby to on odpowiadał za stosowanie stawek celnych w zgłoszeniach celnych, których to on nawet nie podpisywał.

Jest zrozumiałe, iż każdy przedsiębiorca dba o swoje interesy ekonomiczne, ale dbałość ta nie jest wcale równoznaczna z chęcią uniknięcia opodatkowania należną stawką celną w bezprawny sposób i zamiarem dokonania oszustwa podatkowego przy składaniu zgłoszeń celnych po stronie oskarżonego, którego udział w podejmowaniu decyzji o stosowaniu stawek podatek mógł być żaden. Pracownicy agencji celnych zeznali, iż podejmowali decyzje w zakresie stosowania stawek podatkowych samodzielnie, a oskarżony tak naprawdę nie posiadał wiedzy o tym, że wskazane w nich kody taryfy celnej są błędne i akceptował ich treść. Brak jest podstaw do zasadnego twierdzenia, iż działając w ten sposób chciał wprowadzić organ celny w błąd w celu uniknięcia wpłaty należnych Skarbowi Państwa podatków. Przygotowaniem poszczególnych zgłoszeń celnych, włącznie z ustaleniem właściwych dla danego towaru kodów celnych, zajmowali się profesjonalni agenci celni, którym powierzono wykonywanie zadań w tym zakresie. To oskarżony właśnie na podstawie opinii agentów celnych, a więc osób kompetentnych dokonywał opłat celnych. Oskarżony – nie będący specjalistą z dziedziny podatków - nie dokonywał samodzielnie merytorycznej weryfikacji przygotowanych w ten sposób i nie przedstawianych mu do podpisu zgłoszeń.

Same organy celne nie były pewne, jaka stawka celna jest właściwa. Najdobitniej świadczy o tym pismo z dnia 18.11.2010 roku.

Podkreślenia wymaga, iż agenci celni zgłoszeń dokonywali na podstawie dokumentacji uzyskanej od producentów i dystrybutorów, które przedkładał im oskarżony i to oni w oparciu o te dane podejmowali decyzję o wpisaniu odpowiedniego kodu taryfowego.

Nadto, co podkreślili agenci celni, oskarżony nie brał udziału w ustaleniu kodu i nie ustosunkowywał się do poczynionych przez agentów celnych ustaleń w tym zakresie a tylko dostarczał niezbędnych informacji. W ocenie świadków oskarżony w ogóle nie wnikał jaki został wskazany kod i nie wiedział jaki kod wpisywany jest w zgłoszeniach. Co istotne wszyscy agenci celni podkreślali, iż rola oskarżonego sprowadzała się do dostarczania dokumentacji celnej charakterystyki towaru.

Zeznania agentów celnych są spójne, rzeczowe i logiczne. W/w opisali stosowaną przez nich niezależnie procedurę związaną ze składaniem w imieniu firmy (...) zgłoszeń celnych importowanych towarów w postaci płynów do e-papierosów z terytorium C., a treść ich twierdzeń koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego.

Pokreślić należy, iż świadek M. K. zapoznała, iż pismem z dnia 18.11.2010 roku sporządzonym w Urzędzie Celnym III (...) w W. z którego wynikało, iż należy stawkę 6,5% do aromatów dopiero podczas kontroli w 2013 roku, co również potwierdził oskarżyciel obecny na S. rozpraw. Również z rozdzielnika znajdującego się drugiej stronie nie wynika, aby pismo do było kierowane do oskarżonego lub agencji (...), co zresztą potwierdziły M. K. i R. O. w swoich zeznaniach.

W logiczną całość z w/w osobowymi źródłami dowodowymi wpisują się dowody z dokumentów, których rzetelności nie budziła zastrzeżeń sądu ani nie była kwestionowana przez strony procesu. Tak samo rzecz się ma z pozostałymi dowodami z dokumentów przeprowadzonymi na rozprawie, które nie wzbudziły wątpliwości co do wiarygodności, a to pozwoliło weryfikować osobowe źródła dowodowe.

W tej sytuacji brak było uzasadnionych podstaw do stwierdzenia, że aprobując automatycznie swoim przelewem sporządzone przez pracowników agencji zgłoszenia celne, o których mowa w zarzucie aktu oskarżenia, oskarżony działał z bezpośrednim zamiarem wprowadzenia w błąd polskich organów celnych. Nawet, jeśli przeniesienie odpraw celnych aromatów do spółki (...) było motywowane próbą poszukiwania jak najkorzystniejszych dla firmy warunków rozliczeń należności publicznoprawnych – jak najbardziej uzasadnioną z punktu widzenia jej interesów ekonomicznych – nie sposób zarzucić oskarżonemu - który miał uzasadnione prawo pozostawać w przekonaniu, że klasyfikowanie aromatów według taryfy uprawniającej do zastosowania stawki 5,5% nie jest wadliwe - że dopuścił się przestępstwa skarbowego z art. 87 § 3 kks.

O wprowadzeniu organów celnych w błąd w rozumieniu w/w przepisów można byłoby mówić wyłącznie, gdyby zostało ustalone, że mając świadomość tego, że przyjęta klasyfikacja jest błędna, aprobował taki sposób rozliczeń, by dzięki temu oszustwu firma (...) uniknęła należnego opodatkowania. Takich ustaleń w sprawie w ocenie Sądu poczynić się nie da.

Zdaniem Sądu nie można z faktu, iż przed rokiem 2011 oskarżony dokonując odpraw w Agencjach celnych w W. wskazywał prawidłowy kod do e-papierosów wnioskować, iż wiedząc jaki powinien być prawidłowy kod celowo wprowadził w błąd pracowników innej agencji celnej w K. celem zapłacenia niższego podatku w późniejszych okresach. Biorąc pod uwagę treść wyjaśnień oskarżonego jak i zeznań świadków – wszystkich pracowników Agencji (...), którzy zgodnie podnosili, iż to oni ustalali przyjęty kod do towaru, zaś oskarżony w ogóle nie miał na to żadnego wpływu, a także fakt, iż pismo wskazujące jaki należało przyjąć właściwy kod nie było dokumentem urzędowym przesyłanym do powszechnej wiadomości wszystkich urzędów celnych i agencji celnych na terenie kraju, a jedynie wewnętrznym uregulowaniem Urzędu Celnego w W., z którym to po raz pierwszy zetknęli się pracownicy agencji (...) w K. w 2013 roku, a także fakt, iż w sprawie brak jakichkolwiek dowodów wskazujących, iż oskarżony wiedział o istnieniu takowego pisma uznać należy, iż nie jest możliwe przypisane oskarżonemu winy za zarzucany mu czyn.

Podkreślić należy, że opisany w akapicie powyższym czyn z art. 87 § kks. popełniony jedynie umyślnie, co ma fundamentalne znaczenie dla rozpoznawanej sprawy. W myśl art. 4 § 2 kks strona podmiotowa przestępstwa lub wykroczenia skarbowego przybiera postać umyślności jeśli sprawca ma zamiar jego popełnienia (zamiar bezpośredni) lub przewidując możliwość jego popełnienia – godzi się na to (zamiar wynikowy). Warunkiem przypisania odpowiedzialności karnej jest obejmowanie swoją świadomością wszystkich znamion czynu zabronionego. Jeśli sprawca czynu nie ma świadomości, że jedna z okoliczności jego zachowania odpowiada znamionom czynu zabronionego, pozostając w tym zakresie w błędzie (error facti), to nie można przypisać mu odpowiedzialności karnej (art. 10 § 1 kks). Taki właśnie stan rzeczy przedstawia się w sprawie niniejszej. Oskarżony dokonując zakupu towarów od producentów i dystrybutorów chińskich otrzymał od nich całą dokumentację, którą przekazywał kolejno profesjonalnym Agencjom (...), którym reprezentowana przez niego firma (...) powierzyła sporządzenie zgłoszeń celnych, w tym określenie specjalnych kodów taryfowych. Brak jest przy tym jakichkolwiek dowodów w sprawie aby oskarżony przekazywał agencjom fałszywe dane odnośnie importowanych towarów czy też wpływał na zamieszczane w zgłoszeniach celnych kody taryfowe dążąc celowo do wprowadzenia w błąd kontrolerów celnych w celu zapłacenia niższego niż należny podatku. Umyślność zachowania się sprawcy, odnosząca się do przestępstw z zakresu obowiązków podatkowych, nie może być wywodzona z samego faktu zaistnienia znamion strony przedmiotowej danego czynu skarbowego. Żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie wykazał aby P. M. miał świadomość możliwości wadliwego rozliczenia i godził się na ewentualnie niezgodne z przepisami prawa podatkowego rozliczenie. Oznacza to, że pomimo realizacji znamion strony przedmiotowej, zachowanie P. M. nie wypełniło znamion strony podmiotowej i dlatego nie jest czynem karalnym, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego od jego popełnienia. To, iż P. M. przekazywał agentom celnym (...) dokumentację dotyczącą sprowadzonego towaru nie oznacza iż miał świadomość stawki celnej na te aromaty.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.

SSR Magdalena Bińkowska

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać oskarżycielowi – Urząd Celný w K.